

Ormandan gelen müziğin büyüğü

Didem ÜNAL BİÇİCİOĞLU

Müzik ve edebiyat yazarı, radyo programcısı Raife Polat'ın ilk romanı *Devin Şarkısı* şiirselliği, görselliği ve işitselliği incelikle yan yana getiriyor. Evreni müzik üzerine kurulu bu romanı okurken, kulağınıza sözlerini bilmediğiniz bir şarkının melodisi çalınırsa şaşırmayın!

Devin Şarkısı, okurken adeta müziğini duyabildiğiniz, müzik üzerine dünya kuran bir kitap! Romanda her şey rüya gibi bir ormanın kıyısında görülen rüyayla başlıyor. Ana karakterlerden genç Enzo, uyandığı sırada kulağında bir melodi çınlamaktadır. Çok geçmeden, rüyasında "dinlediği" bir şarkının zihninde asılı kaldığını fark eder. Gün boyu büyülenmiş gibi bu şarkıyı mırıldanır durur, ancak bu olağanüstü tınılarda bir eksiklik hissediyor. Gün gelecek, bu besteyi esin perileri yerine, deyim yerindeyse bir "esin dev"nden ödünç aldığını, bir türlü tamamlayamadığı eksikliğin ise sözler olduğunu öğrenecektir.

Muhteşem sesin ve şarkının sahibi dev adam İğil'dir. İğil ile eşi Bigil, insanlardan uzakta -hem onları korkutmamak hem de onlardan zarar görmemek için ormanın derinliklerinde- yaşamaktadırlar. Bunca uzaklığa

rağmen, devin şarkısı Enzo'yla aralarında bir bağ kurulmasını sağlar ve iki dev nihayet insanlarla tanışmaya cesaret eder. Çocuklarla tanışacaklardır! Çocukların devleri, "hızlı atlatılan bir şaşkınlık evresi"nin ardından hızla kabullenmesi, çocukluğun saf önyargısızlığına yapılan bir gönderme gibidir.

Sayfalar ilerledikçe, neredeyse kutsuz müziği temsil eden devlerin, çocuklardan ve ormandan, yani doğadan esinlendiğini görmek şaşırtıcı olmayacaktır. Şarkı söyleyen dev İğil, zaman içinde tehlikeyi göze alarak internet aracılığıyla daha çok insana ulaşmak, şarkılarını dinletmek ister. Ancak bir süre sonra sanal âlemden sonsuza dek saklanamayacaklarını öğrenirler. Müzik şirketleri peşlerine düşer. İğil, eşi Bigil'in tüm çekincelerine rağmen artık insanların önüne çıkmaya, onlara şarkı söyleyip alkışları dinlemeye hazırdır! Bütün bunlar olup biterken okurlar da müzik üretim sürecine şahit olurlar; kayıt, miks, bis gibi terimleri, telif haklarının önemini ve internet yayıncılığını öğrenirler.

Bu dönemde kahramanlarımız kente göç etmek zorunda kalır. Kitapta doğa ve kent kopukluğuna; birinin insanın var oluşunu, yaratıcı gücünü ve hatta yeteneklerini nasıl körelttiğine, diğerininse nasıl beslediğine tanık oluruz. Kent/doğa kopukluğu, bireyin kendinden kopuşunu simgelemektedir adeta. Nihayetinde kentin "sahte" dünyasından ormana, yani doğaya, kendi huzurlu evrenlerine çekilir karakterler, elde edilen şöhretin, alkış hazzının ve paparazzilerle köşe kapmacaların ardından. Kente dair akılda kalansa, kentte yaşayıp doğayı özleyen herkesin içini acıtacak bir şarkının sözleridir: *Bol çekmeceli / Koskocaman bi dolap gibi / Apartman dedikleri.*

Enzo ve dev İğil'in müzik üzerinden kurdukları özel bağ, Cesaria Evora'ya atfedilen "İyi bir sese her türlü enstrüman

eşlik edebilir çünkü iyi bir ses her türlü enstrümana eşlik eder," sözünü anımsattı roman boyunca. Devin sesini duyabiliyor, şarkıyı hayal edebiliyorsunuz neredeyse. Sözleri bir türlü hatırlanmayan olağanüstü melodinin sonradan öğrendiğimiz güftesi de bize müziğin hayattaki yerini anımsatıyor: *Şarkı söylüyorum kendime, Düşünebilmek için / Şarkı söylüyorum sana, Konuşabilmek için / Şarkı söylüyorum bize, Anlayabilmek için / Şarkı söylüyorum herkese, Mutlu oluyorum böylece.*

Devin Şarkısı, şiirsel ve işitsel yanlarıyla bu denli güçlü olmasının yanı sıra görselleriyle de dikkat çekiyor ve Sadi Güran'ın hayat verdiği karakterler tüm zarafetiyle karşımızda canlanıyor. Her şey bunca somut görünürken, kitapta iyice aşına olduğu müzikleri gerçekte de dinlemek istiyor insan. Kitabın son sayfalarında karşımıza çıkan bir vaat var sanki. *Devin Şarkısı*'nı okuduktan sonra, devin şarkılarını dinlemek de mümkün olacak belki! Eğer doğru anladıysak kitaba yakışır bir vaat bu. Devin şarkılarından birini mırıldanarak uzaklaşabiliriz şimdi: *Görüntüler değişiyor sürekli / Bazen ulu dağlar, sessiz ve güçlü duruyor / Ama onlardan söz edemem / Çünkü sırlarını biliyor.*

Devin Şarkısı

Raife Polat

Resimleyen: Sadi Güran
Günüşiği Kitaplığı, 200 sayfa

